

مصاحبه با تیم برتر سومین المپیاد مهارتی دانشجویان کشور از دانشکده شماره یک تبریز

در سومین المپیاد مهارتی دانشجویان سراسر کشور که به میزبانی دانشگاه ملی مهارت واحد استانی خراسان رضوی برگزار شد، تیم دانشجویی دانشکده شماره یک تبریز متشکل از سالار ستاری و آیدین فرشبافی، در محور «ساخت و تولید» در میان ۱۲ تیم راه یافته به مرحله نهایی، حائز رتبه دوم کشور شدند.

روابط عمومی دانشگاه ملی مهارت واحد استانی آذربایجان شرقی ضمن تبریک ویژه، این موفقیت درخشان را بهانه ای قرار داد تا با این دو نخبه جوان و پرتلاش به گفت و گو نشست و از جزئیات مسیر پرفراز و نشیبشان، چالش ها، آرزوها و دیدگاه هایشان درباره آموزش مهارتی سوال نماید.

ابتدا خودتان را به طور کامل معرفی کنید و از زمینه های علاقه مندی تان به رشته ساخت و تولید بگویید.

سالار ستاری: با سلام و تشکر از شما. من سالار ستاری متولد آذرماه ۱۳۸۳ در تبریز هستم. دانشجوی ترم چهارم کاردانی ساخت و تولید در دانشکده شماره یک تبریز. مسیر من به این رشته از هنرستان آغاز شد. من و آیدین هر سه سال دهم، یازدهم و دوازدهم را در هنرستان وحدت تبریز کنار هم تحصیل کردیم. به لطف خدا و با معدل بالایی که در هنرستان کسب کردم، بدون کنکور و در دوره روزانه وارد این دانشکده شدم. همیشه به کارهای فنی و ساختن علاقه داشتم. دیدن اینکه یک قطعه از صفر تا صد توسط خودت ساخته شود، لذت خاصی دارد.

آیدین فرشبافی: من هم آیدین فرشبافی، متولد ۱۳۸۳ در تبریز هستم. همانطور که سالار گفت، از هنرستان با هم همکلاس بودیم و همین مسیر را ادامه دادیم. من از ۱۲ سالگی وارد دنیای کار شدم. همین کار عملی و دیدن خروجی ملموس کار، باعث شد عاشق این رشته شوم. الان هم برای خودم یک کارگاه کوچک در مجتمع فلزکاران تبریز دارم و مستقل کار می کنم.

از نحوه آگاهی و شرکت در المپیاد مهارتی برایمان بگویید. چگونه تیم تشکیل دادید و خود را برای این رقابت ملی آماده کردید؟

سالار ستاری: اساتیدمان در دانشکده، از طریق گروهی که در فضای مجازی داریم ما را از این المپیاد مطلع کردند. از آنجایی که ما از قبل با هم همکاری و شناخت خوبی داشتیم، به طور طبیعی تیم تشکیل دادیم. آمادگی برای المپیاد کار ساده ای نبود. من در حال حاضر در یک کارگاه صنعتی بیرون از دانشگاه مشغول به کارم. کارم شامل ساخت، تراش، فرز، سی ان سی و سایر عملیات های ماشینکاری است. برنامه من به این شکل است که چهار روز در هفته کار می کنم و فقط سه روز در دانشگاه حاضر می شوم. حتی جمعه ها و اوقات فراغت نیز معمولاً کار می کنم. بنابراین، آمادگی برای المپیاد را در کنار کار و درس پیش بردیم که واقعاً سخت بود، اما با علاقه ای که داشتیم، توانستیم مدیریت زمان داشته باشیم و از تفریحاتمان هم بزنیم تا به هدفمان برسیم.

آیدین فرشبافی: بله، دقیقاً. تمرینات ما بیشتر مبتنی بر تجربه ای بود که در کارگاه شخصی خودم و محیط های صنعتی کسب کرده بودیم. ما با دستگاه های مختلفی کار کرده بودیم و این یک مزیت بزرگ برای ما محسوب می شد. وقتی سوالات و محورهای مسابقه را دیدیم، فهمیدیم که بخش عمده آن به مهارت عملی و سرعت عمل بستگی دارد، چیزی که در محیط های واقعی صنعت به دست می آید.

از فضای مسابقه و رقابت در مشهد برایمان بگویید. تجربه حضور در بین تیم های دیگر چگونه بود؟

سالار ستاری: در مرحله نهایی محور ساخت و تولید، ۱۲ تیم از دانشگاه های معتبر سراسر کشور مانند تهران، صنعتی شریف، شیراز، اصفهان و سمنان حضور داشتند. جالب اینجا بود که به نظر می رسید اغلب رقبای ما در مقطع کارشناسی و با سنین بالاتر از ما بودند و فکر می کنیم ما تنها تیم در مقطع کاردانی بودیم که توانستیم در این جمع خودی نشان دهیم و مقام بیاوریم. این برای ما باعث افتخار بود.

آیدین فرشبافی: میزبانی دانشگاه ملی مهارت خراسان رضوی از نظر پذیرایی و مهمان نوازی واقعاً عالی بود. اما در بخش تجهیزات و امکانات مسابقه، با چالش هایی روبرو بودیم. متأسفانه تجهیزات موجود در محل مسابقه، محدود و در برخی موارد قدیمی بودند. این مسئله فقط مربوط به میزبان نبود، بلکه به نظر می رسد یک چالش کلی در بسیاری از مراکز آموزشی است.

سالار ستاری: یک نکته جالب و در عین حال تاسف بار این بود که حتی تیم دانشگاه صنعتی شریف، که یک دانشگاه تئوری محور و بسیار معتبر است، به دلیل برخورد نادرست با دستگاه و ایجاد مشکل فنی، مجبور به انصراف از مسابقه در روز اول شد. این اتفاق به وضوح نشان می دهد که مهارت، یک ویژگی کاملاً اکتسابی و ناشی از کار مداوم و تجربه مستقیم با دستگاه است. دانشگاه های تئوری محور گاهی حتی دستگاه ها را از نزدیک به خوبی ندیده اند و آموزش هایشان محدود به شبیه سازی است. در حالی که در فضای بیرون از دانشگاه، با تکنولوژی های پیشرفته ای مانند برش لیزر، وایرکات و ... مواجه می شویم.

فکر می کنید دلیل اصلی موفقیت تیم اول چه بود و چه عاملی باعث شد شما به جایگاه دوم دست پیدا کنید؟

آیدین فرشبافی: به نظر من تیم اول، که از دانشگاه میزبان بودند، آشنایی و فرصت تمرین بیشتری با دستگاه های همان محل مسابقه داشتند. این یک مزیت بزرگ محسوب می شد. ما با وجود عدم آشنایی قبلی با محیط و با تکیه بر تجربه کلی ای که از کار در محیط های صنعتی داشتیم، توانستیم خودمان را تطبیق دهیم و نتیجه خوبی بگیریم.

سالار ستاری: من فکر می کنم مهارت عملی و عدم واهمه از کار با دستگاه، کلید موفقیت ما بود. ما از قبل می دانستیم که در مسابقه ممکن است با هر دستگاهی روبرو شویم، پس ذهنمان را برای حل مسئله و یادگیری سریع آماده کرده بودیم. مهارت فقط با کار و تجربه مستقیم به دست می آید و ما باید بیشتر کار کنیم تا از دستانمان کاری بیاید.

ظاهراً علاوه بر شما، تیم دیگری هم از دانشکده شماره یک تبریز در مسابقات حضور داشت؟

سالار ستاری: بله، یک تیم دیگر متشکل از آقایان نظامی و صدقی نیز از دانشکده ما در این المپیاد شرکت کرده بودند. متأسفانه به دلیل ابتلا به آنفولانزا، نتوانستند نتیجه مطلوبی بگیرند. در غیر این صورت، مطمئن باشید مقام سوم نیز از آن دانشکده شماره یک تبریز بود. آن ها نیز دانشجویان بااستعداد و باانگیزه ای هستند.

برای این موفقیت، جایزه ای در نظر گرفته شده است؟

آیدین فرشبافی: بنا بود به تیم دوم ۲۰ میلیون تومان جایزه نقدی تعلق بگیرد، اما متأسفانه تا امروز این وعده محقق نشده است. امیدواریم مسئولان هرچه سریع تر این موضوع را پیگیری کنند تا انگیزه ای برای ادامه مسیر برای ما و سایر دانشجویان باشد.

از نقش اساتید و دانشکده در این مسیر بگویید.

سالار ستاری: اساتید ما در دانشکده شماره یک تبریز، به ویژه در دروس کارگاهی، عالی هستند. ما به طور خاص از زحمات اساتیدی مانند استاد عاصمی، استاد پورعلی، استاد

واعظی پور و استاد آقابالا زاده تشکر می کنیم. آن ها نه تنها دانش فنی، بلکه اخلاق حرفه ای را به ما آموختند.

آیدین فرشبافی: قطعاً بدون راهنمایی و حمایت این اساتید، رسیدن به این موفقیت ممکن نبود. فضای دانشکده به گونه ای است که شما را برای کار عملی تشویق می کنند.

به عنوان دانشجویان مهارتی، ارزیابی شما از سیستم آموزشی فعلی چیست؟ چه نقاط قوت و ضعفی می بینید؟

سالار ستاری: دانشگاه از نظر آموزش تئوری خوب است. دانش مثل یک دریای وسیع می ماند که دانشگاه فقط سطح این دریا را به ما نشان می دهد. اما دانشجو باید خودش دنبال کار برود و معلوماتش را در محیط عملی اضافه کند. نقطه ضعف اصلی، بحث تجهیزات است. ضروری است که تجهیزات دانشگاهی بروزرسانی شوند. البته می دانیم که این مشکل فقط مربوط به دانشکده ما نیست؛ حتی در مسابقات مشهد نیز با این مشکل مواجه بودیم. در فضای بیرون از دانشگاه، دستگاه ها بروز و پیشرفته هستند. کاش مسئولان دانشگاه دستگاه های رایج در بازار ایران را حداقل به دانشگاه بیاورند. خوشبختانه دانشکده شماره یک تبریز به تازگی اقدام به خرید چند دستگاه جدید مانند سی ان سی کرده که قدم بسیار خوبی است.

آیدین فرشبافی: من موافقم. با این وجود، ما فارغ التحصیلان این دانشگاه ثابت کرده ایم که می توانیم نیاز صنعت را برآورده کنیم. اما اگر امکانات به روزتر باشد، قطعاً خروجی به مراتب بهتری خواهیم داشت.

برای توسعه و ارتقای کیفی دانشگاه های مهارتی چه پیشنهاداتی دارید؟

سالار ستاری: پیشنهاد اصلی من، بروزرسانی تجهیزات و همگام کردن آن با استانداردهای صنعت است. دانشگاه باید پل ارتباطی مستحکمی با صنعت باشد. این کار هم به نفع صنعت است، چون نیروی کار ماهر تحویل می گیرد، هم به نفع دانشجو که رضایت بیشتری خواهد داشت.

آیدین فرشبافی: پیشنهاد مشخص من این است که صنایع، کارخانجات و شرکت های بزرگ و متوسط تشویق شوند تا در داخل دانشگاه شعبه یا کارگاه آموزشی-تولیدی دایر کنند. دانشجویان می توانند به صورت پاره وقت در این واحدها استخدام شوند. با این طرح، سه طرف برنده هستند: دانشجو صاحب درآمد می شود و کار عملی و واقعی یاد می گیرد، کارخانه دار تولید و درآمد خود را دارد، و دانشگاه نیز از این مشارکت، هم مالی بهره می برد و هم کیفیت آموزش را بالا می برد. با این روش، دانشجویان ما دیگر برای تأمین هزینه های زندگی مجبور نیستند به سراغ کارهای بی ربط مانند کار در رستوران بروند. نکته مهم اینجاست که چون دانشجویان ما کار بلد هستند، به هر حقوقی رضایت نمی دهند و این طرح می تواند حق الزحمه منصفانه ای برای آن ها به ارمغان آورد.

از برنامه ها و آرزوهای شخصی تان برای آینده بگویید.

سالار ستاری: من در ذهنم ایده کارآفرینی و اشتغال زایی برای دیگران را دارم. دوست دارم در آینده کارگاه بزرگی راه اندازی کنم. البته قصد دارم حداقل تا مقطع کارشناسی ادامه تحصیل بدهم. الان با کار کردن، در حال سرمایه اندوزی برای هدف بزرگم هستم. هنوز خدمت سربازی نرفته ام و به طور جدی اهدافم را پس از فراغت از تحصیل و خدمت سربازی دنبال خواهم کرد.

آیدین فرشبافی: من هم به دنبال توسعه کارگاه شخصی ام هستم. دوست دارم با جذب نیروهای جوان و مستعد، هم درآمدزایی کنم و هم سهم کوچکی در کاهش بیکاری داشته باشم. یادگیری مداوم و تسلط بر تکنولوژی های جدید مانند لیزر و وایرکات برایم اولویت دارد.

از مسائل رفاهی دانشکده نیز اگر نکته ای دارید، بفرمایید.

آیدین فرشبافی: یک مشکل که بسیاری از دانشجویان با آن دست به گریبان هستند، مشکل پارکینگ دانشگاه است. امیدواریم این مسئله نیز هرچه سریع تر حل شود.

از حمایت های دانشگاه از دانشجویان کارآفرین اطلاعی دارید؟

آیدین فرشبافی: بله، ما از برنامه های دانشگاه برای حمایت از دانشجویان کارآفرین و تبدیل آن ها به هسته های فناوری آگاهیم و این اقدام را بسیار می پسندیم و تشویق می کنیم. چنین برنامه هایی می تواند جرقه ای برای شروع کسب وکارهای دانشجویی باشد.

جناب آقای ستاری، می خواهیم درباره یک موفقیت بسیار درخشان دیگر با شما گفتگو کنیم. همانطور که می دانیم، شما در مسابقات مهارتی دیگری نیز حضور داشتید و در مهارت فرزکاری سی ان سی به مقام نخست مسابقات کشوری بریکس 2025 دست یافتید و نشان طلای این رشته را کسب کردید. این قهرمانی، جواز حضور شما در مسابقات جهانی که در شهر یکاترینبورگ روسیه برگزار می شود، صادر کرد. از این دستاورد استثنایی و احساس خود پس از کسب این عنوان ملی برایمان بگویید.

سالار ستاری: بله، این یک افتخار بزرگ نه تنها برای من، بلکه برای خانواده ام، اساتیدم و تمام استان آذربایجان شرقی است. وقتی نام من را به عنوان نفر اول کشور در مهارت فرزکاری سی ان سی اعلام کردند، احساس غرور بسیار زیادی کردم. غرور به خاطر اینکه سال ها تلاش و سخت کوشی من در کارگاه ها و ساعات بی شمار تمرین بالاخره به ثمر نشست ولیکن تا این لحظه هزینه سفر به روسیه و شرکت در این مسابقات برایم فراهم نشده است.

و سخن پایانی؟

سالار ستاری: از همه کسانی که در این مسیر حمایتان کردند، به ویژه خانواده، اساتید و مسئولان دانشکده تشکر می کنیم. به همه دانشجویان عزیز توصیه می کنم که به مهارت عملی به عنوان یک اصل نگاه کنند. دانشگاه دریایی از علم است، اما گنج در عمق این دریا نهفته است و تنها با شناگری در محیط کار واقعی می توان به آن دست یافت.

آیدین فرشبافی: من نیز تشکر می کنم. تأکید می کنم که اگر دستگاه های پیشرفته و رایج در صنعت، مانند لیزر و وایرکات، در دانشگاه موجود باشند، دانشجویان پس از فراغت از تحصیل به هیچ وجه بیکار نخواهند ماند، زیرا این مهارت ها در بازار کار بسیار پرتعداد و مورد نیاز هستند.

